

ZNAMENÍ ČASU PODLE PÍSMÁ

10.4.1964

Kázáno v Birminghamu v Alabamě

Toto bude jen krátké kázání asi třicet až pětadvacet minut. Prosím, povstaňme, zatímco otevřeme Matouše 12 od verše 38 a skloníme vroucně svá srdce:

„Tehdy odpověděli někteří z zákoníků a farizeů, řkouce: Mistře, chceme od tebe znamení vidět. On pak odpovídaje, dí jim: Pokolení zlé a cizoložné znamení hledá, a znamení nebude jemu dáno, jedině znamení Jonáše proroka. Nebo jako byl Jonáš v břiše velryby tři dny a tři noci, tak bude Syn člověka v srdci země tři dny a tři noci. Muži Ninivetští stanou na soudu s pokolením tímto, a odsoudí je, protože pokání činili k Jonášovu kázání, a aj, více jest nežli Jonáš tuto. Královna od poledne povstane k soudu s pokolením tímto, a odsoudí je; nebo přijela od končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu, a aj, více jest tuto nežli Šalomoun.“

„... a hle, zde stojí větší než Šalomoun!“

Modleme se.

Pane, *hled'* znamená „vzhledni vzhůru a dávej pozor!“ Mysleme na to, že ta slova „Někdo větší než všichni, je zde“ se vztahují na Pána Ježíše Krista, Božího Syna. Prosíme o požehnání, že by On tato slova vzal a pomazal je, aby v srdcích lidí způsobila víru, že by se mohl prokázat jako živý, jak to zaslíbil: „Hle, Já jsem s vámi po všechny dny až do konce nebo do skonání světa.“ Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

Nyní budeme několik minut mluvit na téma „*Znamení času podle Písma*“.

Ježíš v tomto textu káral onu generaci, protože neuvěřila Jeho znamením podle Písma. Vezměte farizeje: Přišli k Němu a řekli: „Mistře, chtěli bychom od Tebe vidět nějaké znamení!“ Vidíte, jak byli slepí! Znamení se již stalo a oni to nepoznali.

Víte, věřím, že vytržení se jednoho dne stane, a lidé si toho vůbec nevšimnou!

V Mat.11, potom co k Němu přišli Janovi učedníci a vrátili se zpět, řekl Ježíš: „K čemu jste vyšli? Chtěli jste vidět rákos větrem se klátící? Chtěli jste vidět muže v měkkém rouchu? Nebo jste vyšli, abyste viděli proroka? Ano, říkám vám, muže, který je více než prorok! Jestliže to můžete přijmout: tento je to, na kterého se vztahuje Písmo: ‚Hle, Já posílám Svého posla před Tebou ...‘“

Jednou, když o Sobě mluvil jako o Synu člověka, se Jej ptali Jeho učedníci: „Jak mohou učenci Písma tvrdit, že nejprve musí přijít Eliáš?“ (Mat.17).

Ježíš se odvolal na Mal.3:1, když řekl: „Hle, posílám Svého posla před Tebou ...“ Mal.4:5-6 se týká jiného času. Tehdy se naplnil Mal.3:1: „JÁ posílám Svého posla před Sebou ...“

Kdyby přišel ten, o kterém mluví Mal.4:5-6, bude země hořet a ti spravedliví vejdou po popelu do Tisíciletého království. To se nestalo, když vystoupil Jan. Ale stane se to po vystoupení zvěstovatele posledního dne, který obrátí srdce lidu zpět k originálnímu evangeliu, k víře otců na počátku. Víra, kterou měla původní církev v

Jeruzalémě, se vrátí v posledních dnech. Bude to jen malá skupina. On bude mít stejný charakter jako Eliáš a Jan Křtitel, kteří milovali divočinu. Považovali je za ty, kteří pohrdali ženami a byli nepřáteli denominací. On bude stejný typ člověka, a přesto bude mít pravdu, tu potvrzenou a prokázanou pravdu. Tak to je zaslíbené.

Víme, že Ježíš jim odpověděl: „Vpravdě, Eliáš již přišel, ale oni ho nepoznali.“

Nebylo by to velice smutné, kdyby církev jednoho dne zjistila, že se již nalézá v čase soužení? Nejsem tu, abych kázal nějaké učení. To nedělám. Já respektuji mé bratry. Ale pokud dovolíte, tak bych chtěl zmínit následující: Osobně věřím, že církev projde soužením - ale ne Nevěsta. Nevěsta půjde domů. Bůh volá Nevěstu ven z církve, jako tehdy vyvedl lid z jednoho národu, totiž z Egypta. Jedno je Nevěsta, a druhé je zbytek semene té ženy. Jsou to ti vyvolení, na které použije Svůj vzor. Zbytek jsou ti, kteří zůstanou. Zbytek jejího semene prochází soužením, ale ne vyvolená Církev. Ta už je ospravedlněná a čistá, neboť je v Kristu. Proto nemusí projít soužením. Ostatní, kteří k tomu nenáleží, musí projít časem soudu.

Jednoho dne bude tato malá menšina vzata pryč. „Jako bylo ve dnech Noe, když jen osm duší skrze vodu bylo zachráněno, tak to také bude při návratu Syna člověka. Jak to bylo za dnů Lota - když jen tři duše byly zachráněny před ohněm - , právě tak to bude, když Syn člověka přijde.“

Čeká se na něco velikého, universálního, co v Písmu vůbec nestojí. Jednoho dne budou říkat: „Myslel jsem, že Bible říká, že církev tomu všemu unikne!“ *Nevěsta* toho bude ušetřena.

„Jak bylo za dnů Noe ...“ Myslete na to: Potom, co Noe vešel do korábu, byly dveře zamčeny. On vešel 17. května do korábu a dveře byly zamčeny. Uplynulo ale sedm dní, aniž by přšelo. „... a oni si toho nevšimli.“ Bůh ty dveře zamknul.

Jednoho dne budou zavřeny dveře milosti. Lidé budou nadále myslet, že jsou zachráněni. Budou kázat atd., ačkoli milostí bylo v poslední době už dávno pohrdnuto. Ale oni to nepoznají, až když bude příliš pozdě.

Myslete na to, denně se ztrácejí na celém světě stovky lidí, kteří se již nenaleznou a pro jejich zmizení není žádné vysvětlení. „Tehdy budou dva na poli: jeden bude vzat, druhý zůstane. Dva, kteří budou na jedné posteli, bude jeden vzat ...“ To se stane v celém světě. Nebude jich mnoho, kteří budou vytrženi jako Nevěsta. Myslete na ta znamení.

Izrael se měl vždycky spoléhat na ta znamení místo na intelektuální řeči. Bůh poslal proroky. Proroci jim dávali znamení. Za znamením podle Písma musí vždy následovat hlas podle Písma. Všechno se musí dít podle Písma, podle zaslíbení.

Probíhá to vždy stejně. Luther poznal ospravedlnění. Jim to stačilo; byli s tím spokojeni a stanovili své učení. Potom vystoupil Wesley s učením o posvěcení. On šel dále. Později z toho udělali organizaci. Nakonec přišlo letniční probuzení se znovunavrácením duchovních darů; a i z toho udělali organizaci. Ale Bůh jde stále kupředu a působí v každém časovém období církve.

Dnes večer tu máte úžasný obraz, který bude uveřejněn také v té knize, na které se tři roky pracovalo. Pán mě nechal nakreslit na tabuli průběh časových období církve. Když jsem s tím byl hotový, sestoupilo to Světlo, Anděl Páně, před asi tolika

lidmi jako je dnes zde shromážděno. ON stál vedle zdi. Lidé omdlávali. ON to na té zdi obkreslil. Po třech letech, několik dní předtím, než papež poprvé cestoval do Jeruzaléma, bylo totální zatmění měsíce, které proběhlo přesně tak.

Všechno nabývá podobu, také světová rada kostelů. Ó, bratře, sestro, s tím nesmím vůbec začít! Jsme konci docela blízko. Každé znamení, všechno na to odkazuje.

Bůh dává znamení, znamení podle Písma jako hlas. Myslete na Mojžíše. K čemu je dáno znamení? Aby vzbudilo pozornost. Znamení má vzbudit pozornost. Jestliže znamení nic nevyjadřuje, potom znamení není správné. A jestliže znamení nevypovídá nic jiného než to všeobecně známé, kostelní, potom to znamení není od Boha. Ale také jestliže vypovídá něco jiného, musí to být podle Písma, musí říkat, co říká Písmo.

Jestliže by například tomu, co říká nějaký kostelní sbor, následovalo nějaké znamení, potom to nepřichází od Boha. Kostely a sbory máme již přece celý čas. Musí to být něco jiného; musí to být to TAK PRAVÍ PÁN podle Písma. Bůh něco ve Svém Slově zaslíbí a pak se stane znamení, aby tím byla upoutána pozornost lidí. Tomu znamení následuje hlas: to je učení, které k tomu náleží.

Nejprve byl Ježíš velice vážený. ON byl mladý rabín, Prorok z Galileje. Když uzdravoval nemocné atd., byl uznávaným Mužem. Jednoho dne se ale posadil a začal učit, řekl jim: „JÁ a Otec jsme jedno.“ To byl ten Hlas, který následoval. Ale to nechtěli slyšet. Znamení bylo vítané, ale Hlas slyšet nechtěli. „Jak to bude nyní, jestliže uvidíte Syna člověka jít vzhůru, kde byl předtím?“ Tomu nemohli vůbec rozumět. Když tomu znamení následoval Hlas, nechtěli s tím mít nic společného. Znamení a hlas vždy patří k sobě.

Z toho důvodu si zul Mojžíš boty. Znamení vzbudilo jeho pozornost. Hleděl tam a viděl, že ten keř hořel. On byl přece chemik a vědec, neboť ho vyučili vši moudrosti Egyptanů. Byli schopni dělat věci, které naše věda dnes nedokáže. Stavěli pyramidy, sfingy; měli přípravky na balzamování, které my nemáme; měli barvy, které neznáme, měli vyšší kulturu, byli vzdělanější než my dnes. A Mojžíš je ještě předčil. Když ale viděl, že ten keř hořel, ale neshořel, bezpochyby si mohl říci: „Půjdu a odtrhnu z toho nějaké listí a vezmu to do laboratoře, abych viděl, jakou chemikálií byly postříkány.“ Kdyby to učinil, ten Hlas by k němu nikdy nemluvil.

Boha nemůžete vyzkoumat. Vy k Němu musíte přijít a mluvit s Ním. Vyzujte tak řečeno své boty, odložte své vzdělání. Hled'te přímo do Jeho Slova a řekněte: „Je mi jedno, co říká někdo jiný. TY jsi to zde zaslíbil pro tento čas: je to pravda.“ Mojžíš si vyzul boty.

Pozorujte Hlas, který z toho mluvil. Kdyby to nebyl Hlas odpovídající Písmu, pak by tomu Mojžíš nevěřil. To znamení vzbudilo jeho pozornost. Sloužilo k upoutání pozornosti proroka.

Prorok sám je rovněž znaméním. Když Bůh posílá proroka, pak dávejte pozor: následuje soud. Tak to bylo vždy a vždy to tak bude. Kolem toho nevede žádná cesta, také i když to nejprve přejde hlavami lidí bez povšimnutí a oni to poznají, až když je pozdě. Žádný div, že Ježíš řekl: „Stavíte náhrobky prorokům a bílíte je, ale vaši otcové je do nich dostali. A tak jako vaši otcové, budete činit i vy.“ A oni to dělali.

Představme si, jak Mojžíš tam šel. Viděl ten hořící keř a šel k němu. Tehdy z něj zazněl Hlas, který volal: „Vyzuj své boty, neboť půda, na které stojíš, je svatá.“ On se zul a poklekl. A bylo řečeno: „JÁ jsem Bůh Abrahama, Izáka a Bůh Jákoba!“ To, co Hlas řekl, bylo podle Písma: „JÁ se rozpomínám na Svě zaslíbení.“ „Viděl jsem nouzi Svého lidu. Rozpomínám se na Svě zaslíbení a posílám tě tam, abys je vyvedl, JÁ z tebe dělám Můj hlas.“

„JÁ ti dávám dvě znamení: jedno bude na tvé ruce, a jako druhé hodíš na zem tu hůl, a ta se stane hadem ...“ Nejprve měl svou ruku za účelem božního uzdravení vložit za řadra. ON řekl: „Jestliže neuvěří hlasu prvního znamení, pak budou muset věřit hlasu druhého znamení. Jestliže neuvěří na tato dvě znamení, naber vodu z řeky a vylíj ji na zem, a promění se v krev.“ Tím bylo naznačeno, že země bude krví nasáklá. Egypt byl ten tam.

Také my jsme měli první a druhé znamení. Ptám se, jestli jako další nebude země prosáklá krví. Ptám se, kde my se dnes večer nacházíme. Hlasy a znamení! Bůh jim dal znamení. Myslete na to, co jsme viděli a prožili, totiž hlas podle Písma, žádný výklad.

Lidé se nacházejí ve strašné slepotě a říkají: „Já patřím k tady tomu. Já patřím k tomu.“ Ale to s Bohem nemá vůbec nic společného.

Bůh posílal Svá znamení ve všech časech. Ježíš řekl, že také před Jeho příchodem se budou dít znamení. Lidé musí být upomínáni na to, aby věřili těm znamením podle Písma. Musejí to být potvrzená znamení podle Písma. Tak to Bůh vždycky činil.

Jak jsem včera večer řekl, církev ty věci popletla a odchýlila se. Potom On ale pomaže jednu osobu. Každý člověk se liší od druhého; proto pomaže *jednoho*. Bůh je Jeden a proto pomaže vždy jen jednoho. Nikdy nepoužil skupinu. Používá vždy jen jednoho. Tak jednal vždycky. ON nikdy nemění své jednání. Používá jednoho, kterého posílá kázat zvěst. Ta je veřejností odmítána, ale všichni, kteří mají z oné generace vyjít, ti vyjdou. Tak to bylo v prvním druhém, třetím, čtvrtém, pátém, šestém a sedmém nočním bdění. Potom přijde Ženich. Nyní jsme v tom sedmém.

A vidíme, kam kostely a sbory jdou. Styděl jsem se za křesťanské obchodníky, když jsem jednoho večera četl v jedné z jejich knih o „svatém otci takatak“. Zdali vy, letniční, nevíte, že na zemi nemáme nikoho nazývat „otcem“? Toto jen ukazuje, že jejich oči jsou zaslepené. Ano. Nechápete, že Bible mluví o tom přebytku, o bláznivých pannách: Když přijdou, aby nakoupily olej, tak ho neobdrží. Možná, že dokonce v Duchu tancovaly a mluvily v jazycích. Ale já jsem viděl, jak ďáblem posedlí dělali totéž. To není žádný důkaz. Mluví o pravém Duchu Svatém, o tom Duchu Svatém Bible. Na misijním poli jsem prožil ledacos, sedmkrát jsem cestoval kolem světa, všemožné pohany jsem viděl. Jednou se shromáždilo padesát - nebo dokonce sto padesát tisíc lidí. Jsem vyzýván čarodějnickými mistry a podobnými lidmi. V takovém případě se musí vědět, o čem se mluví! Tam nestačí, vzdělaně se vyjadřovat: tam musí Bůh to řečené potvrdit. Jinak nemusíte na misijní pole vůbec chodit, neboť se dostanete do nesnáží.

Ale myslete na to: Bůh je stále ještě Bohem Eliáše. Je stále ještě tím Bohem, který byl odjakživa. Je stále ještě tentýž Bůh. Stále ještě jedná stejným způsobem. ON je

včera, dnes a na věky tentýž. Viděl jsem, jak lidé byli odvedeni oněmělí a strnulí. Bůh je stále ještě Bohem. Vidíte, Ježíš řekl, že tyto věci se budou dít v posledních dnech, a my je jednoznačně poznáváme jako znamení Jeho příchodu, a to všechny.

Zřejmě jsme všichni zajedno v tom, že jsme dorazili na konec času. Když se On ale skloní dolů a začne plnit při Církvi, Svém těle, Své Nevěště, co pro poslední dny oznámil, potom ohrnují nos a jdou od toho. Ale podívejte se, musí to tak být. Svět nad tím ohrnuje nos. Pokouší se to ignorovat.

Vezměte televizní programy: Mnoho letničních zůstává ve středu večer doma, aby viděli „Milujeme Zuzanu“, nemorální vysílání o ženách a mužích, kteří jsou čtyřikrát nebo pětkrát ženatí. To milujete více než svůj sbor, než Krista. Není divu, že nemůžeme mít žádné probuzení, jestliže láska ke světu ve vašich srdcích je větší než láska k Bohu.

Ó, můžeme prostě přijít, rozhodnout se, zapsat do knihy jména členů a dále žít ve světě. Tak to chce svět. Tak to chce kostel/sbor. Chtěli by si ponechat svou konfesi a přesto míní, že jsou věřící, i když žijí jak chtějí. Nedělejte si starost: v ekumenickém koncilu to dojde tak daleko. Dovolí vám dělat, co chcete.

Ale myslíte na to: Nevěsta bude vyvolána ven, oddělená, znovuzrozená a naplněná Duchem Svátým. Bude obmyta v krvi Beránka, spojená se svým Ženicem a vši nečistoty se bude zdržovat. Ona je neposkvrněná, skrze Slovo očištěná panna. Slovo a ona jsou jedno. Jak muž a žena se stanou jedno, tak to bude také s pravou církví Boží. Když je někdo v Kristu, potvrdí Bibli, každé zaslíbení tím „Amen“, bez ohledu na to, co denominace říká. Duše ve věřícím člověku to potvrdí, protože to slovo je v něm.

„Slovo je ostřejší než meč na obě strany ostrý ... a je soudcem nad pohnutkami a myšlenkami srdce.“ Tak to říká Bible. Tak to bylo potvrzeno a tak je to známé.

Všimni si, můj bratře. Je to taková škoda, že my tyto věci nevidíme. Ježíš o nich hovořil.

ON byl jejich znamení podle Písma, ale oni Jej nepoznali. ON byl to jednoznačné znamení podle Písma. ON jim to řekl. ON řekl: „Vy badáte v Písmu, protože se domníváte v něm najít věčný život, a ono to také skutečně je, které o Mně vydává svědectví. Jestliže nekonám skutky Mého Otce, tak Mi nevěřte.“

Ale každý má vlastní výklad. Všechny kostely a sbory mají své semináře, a z této líhně se vyklubou tak zvaní kazatelé. Vždycky jsem měl soucit s malým kuřátkem z líhně. Nemá matku. Jedno jak pípá, není o něj postaráno. Právě tak tato zařízení zplodí ty duchovní, kteří někdy nevědí o Bohu více než Hottentot o egyptské noci anebo zajíc o tom jak nazout sněžnice.

Co my potřebujeme, je zkušený kazatel, který byl tak dlouho v pustině s Bohem, až ten Ohnivý sloup před ním sestoupil jako u Mojžíše. To mu pak již nikdo nemůže vzít. Byl u toho, když se to stalo. Je to skutečnost. Zpět k Bohu, zpět k Jeho Slovu! Ježíš řekl: „Kdybyste Mě poznali, pak byste poznali Můj den.“

Každý má vlastní výklad. Metodisté, baptisté, presbyteriáni, letniční a všichni ostatní mají vlastní výklady. Bible ale říká, že Slovo Boží nedovoluje žádný svévolný výklad.

Co je potom výklad Slova? ON vykládá Svě slovo sám! ON řekl: „Bud' světlo!“ - a bylo světlo. K tomu není potřeba výklad. Řekl: „Panna otěhotní“ - a ona otěhotněla. K tomu není potřeba žádný výklad. ON řekl: „V posledních dnech vylijí Svěho Ducha na všechno masité tělo“, a udělal to. To nemusí být vykládáno. Splnilo se to, dokonce před očima kritiků, kteří řekli, že to se nemůže stát. Bůh to přesto udělal, protože Svě slovo sám vykládá.

ON řekl: „Jak se to dělo ve dnech Sodomy, tak to bude na konci času, když se Syn člověka zjeví.“ To nepotřebuje být vykládáno. To se vykládá samo, jako všechna zaslíbení, která dal.

ON řekl: „Kdo ve Mně věří, bude skutky, které Já činím, také činit.“ To nepotřebuje být vykládáno, On to prostě činí. „JÁ jsem ten vinný kmen a vy jste ratolesti.“ Tentýž život, který je ve vinném kmenu, je také v ratolestech - jako v každé ratolesti, která vzešla v letničním dni.

Nedávno jsem si všiml něčeho tajuplného. John Sharrit je můj dobrý přítel a také přítel Jacka Moore. Pán jej požehnal na počátku služby. Neměl žádné děti, tehdy pracoval za hodinovou mzdu 25 centů jako silničář. Přišel do shromáždění a Pán mu požehnal. Nyní má pět dětí a patří mu polovina Phoenixu. Každý rok z toho dává Pánu 2-3 milióny dolarů. Nedávno jsem byl na jedné jeho farmě, kde trvale zaměstnává 1500 Mexičanů. Vlastní celé pozemky, kde se pěstuje jen bavlna nebo brambory. Před patnácti lety vydělával 25 centů za hodinu za kopání na silnici. On spoléhal na Boha.

Vlastní obrovské citrusové plantáže. Všiml jsem si jednoho z jeho stromů: ten plodil různé ovoce. Ptal jsem se: „Bratře Sharrite, co je s tímto stromem tady?“

Odpověděl: „Bratře Branhame, na něm roste všechno možné ovoce.“

Řekl jsem: „Vidím citrony, mandarinky, mineoly, grapefruitu a pomeranče.“

Potom jsem se ptal: „Jaký je to strom?“

Odpověděl: „Je to pomerančovník.“

Řekl jsem: „Pomeranče? Se vším ostatním ovocem na něm?“

On mínil: „Ano, ty jsou naroubované.“

A já jsem řekl: „Ó, chápu. To je tedy to, čemu se říká naroubované?“

Odpověděl: „Ano, bratře Branhame.“ A vysvětlil, jak to dělali. V určitém ročním období se ta větve narouboje.

Ptal jsem se: „Potom příští rok už na něm nebudou žádné mandarinky, žádné mineoly, žádné jiné ovoce, ale už jen pomeranče?“

Odpověděl: „Ó ne, ne. Ta grapefruitová větve ponese zase grapefruitu, mandarinková větve zase mandarinky a citronová větve zase citrony.“

„Nuže“, řekl jsem „jaký to je tedy strom?“

Odpověděl: „Pomerančovník.“

„Ale když tomuto pomerančovníku zase vyraší nová větve, co ta potom bude plodit?“

Odpověděl: „Pomeranče.“

Tedy jsem mínil: „Teď tomu rozumím.“ Jak je to možné? Protože to jsou všechno citrusové plody.

Všichni tvrdíme, že jsme v Kristu. Ale jestliže přijdeme s nějakým konfesním vyznáním víry, žijeme z toho. Ano. Jestliže ale tomuto stromu vyroste ještě jednou větev, tak se zase budou moci psát skutky apoštolů. Bude jako ta první větev, která vzešla. Bude Duchem Svatým naplněna a Duchem Svatým vedena. Nebude na tom žádné vyznání víry, nýbrž jen Slovo!

Mnozí z vás dostávají mé magnetofonové pásky a slyšeli kázání „Obnovení Nevěsty“. Ovoce nahoře dozrává ve večerním slunci. Nyní je čas večera a ovoce dozrává.

Zjistili jsme, že by Jej byli museli poznat, ale nepoznali Ho. I v našem čase Jej nepoznávají.

Chceme si nyní pospíšit, abychom se dostali k tomu, co bych chtěl říci. Ježíš se odvolával na minulost a na to, že vykonával přesně ta znamení, která měl dělat Mesiáš, aby jim dokázal, že byl Mesiášem: znamením Mesiáše. Jak jsme to včerejšího večera probírali, mnozí tomu uvěřili.

Víme, že ta žena u studny nebyla vzdělaná. Měla špatnou pověst. Ale hned jak viděla to znamení, řekla: „Pane, já vidím, že jsi Prorok. Vím, že Mesiáš přijde. Když přijde, bude činit tyto věci.“

ON odpověděl: „JÁ to jsem, který s tebou mluvím.“

Běžela do města Sichar, tam vyprávěla lidem, co On učinil a řekla: „Pojďte se podívat na Muže, který mi řekl všechno, co jsem činila. Zdali to není Mesiáš?“ ON to neudělal ještě jednou, ale Bible říká, že na základě svědectví té ženy se špatnou pověstí v Něho uvěřili.

Co si myslíte o tom, že ti muži z času Jonáše vystoupí jako svědci u soudu a přivodí odsouzení této generace?

Víme také, že Natanael, Petr a ostatní věřili, také slepý Bartimeus. Ten malý Zacheus vylezl na strom. Řekl si: „Tady nahoře mě Ježíš neuvidí.“

Ale Ježíš se zastavil přímo pod tím stromem, podíval se vzhůru a řekl: „Zachee, slez dolů.“ ON byl Slovo, a Slovo pozná myšlenky, které jsou v srdcích.

Farizeové a učenci Písma toho času to odsoudili, protože to v sobě nemělo kostelní třípyt a svit. Nemělo to ten standard vzdělanosti, který to mělo mít. Nemělo to tu okázalost, kterou měl kostel, jako veliké klobouky, obrácené límce a projevy, které byly pro obyčejný lid příliš vznešené.

Bible však říká: „Obyčejný lid Mu rád naslouchal.“ ON mluvil srozumitelně. Žil jako obyčejný člověk.

Víme, co se stalo. Oni nemohli věřit a řekli: „Tento Muž je Belzebub. Má zlého ducha.“ Jinými slovy: „Bud'ťo čte myšlenky nebo je to nějaký věštec.“ Každý ví, že toto je od ďábla. Je to podvod. My víme, že Jej odmítali.

Potom tam stál a oni řekli: „Mistře, chtěli bychom od Tebe vidět znamení.“ A co jim odvětil? Řekl: „Zlé a cizoložné pokolení žádá znamení.“

Pozorujte: „Zlé a cizoložné pokolení!“ ON prorokoval, když řekl: „A ta zlá a cizoložná generace to dostane.“ Jestliže to není ta generace, ve které žijeme, pak nevím. Myslete na to, každé proroctví má několikanásobný význam.

Jděte k Matouši, druhé kapitole, kde stojí psáno: „Z Egypta jsem povolal Svého syna. A jestliže to doporučení sledujete nazpět, zjistíte, že On tam mluvil o Svém synu Jákobovi, ale také Svého významnějšího Syna Ježíše volal z Egypta.

Držíme se teď pevně: „Zlá a cizoložná generace žádá znamení a ona je obdrží, neboť zlé a cizoložné pokolení uvidí znamení vzkříšení. Nebo jako Jonáš byl tři dny a tři noci v břiše velryby, tak bude Syn člověka tři dny a tři noci v nitru země a potom bude vzkříšen.“

Uplynuly dva tisíce let a zase máme zlou a cizoložnou generaci. A ta uvidí znamení vzkříšeného Krista, který se po tisíci devíti stech letech mezi námi živě prokazuje. ON je tentýž včera, dnes a na věky.

Víme, že Jonáš byl prorok. Mnozí věří, že utekl. Ale to neudělal. „Kroky spravedlivých řídí Pán.“ Nedávno jsem o tom četl knihu. Vyrazil do Tarsu místo do Ninive. Ale to bylo v plánu Božím. „Kroky spravedlivých ...“ - také když vám se občas přihodí zlé. Tak se vedlo Jobovi. On byl ve svém čase nejlepší člověk v zemi, nejlepší člověk, kterého mohl Bůh najít. Ale vidíte, co se jemu přesto přihodilo. Bůh ho netrestal, postavil jej do zkoušky. ON dokázal satanovi, že měl někoho, kdo Jemu přes všechny těžkosti věřil.

S Jonášem to bylo právě tak. Víme, že se chtěl vydat na cestu do Ninive, ale nasedl na loď do Tarsu. Moře bylo rozbouřené, když spal. Pak jim řekl: „Uchopte mě za ruce a nohy a hod'te mě do moře, neboť jsem příčinou toho všeho.“ A když ho vyhodili, připlula velká ryba a proroka spolkla.

Vzpomínám si, že nedávno, když jsem ještě bydlel ve státě Indiana, byla na druhé straně řeky, v Louisville, Kentucky, na korbě kamionu ukazována velryba. A tehdy jeden z těch Ricky, s tak velikým rozumem, že vůbec nevěděl, kam s ním, řekl: „Jistě jste slyšeli bajku o té velrybě, co měla spolknout Jonáše.“ On měl tenisový míček, přidržel ho u hltau té velryby a řekl: „Podívejte se, ani tento míček se nedostane skrz. Ta povídka o Jonášovi, že ho měla spolknout velryba, je jen pohádka.“ To bylo pro mne příliš!

Řekl jsem: „Okamžik, můj pane!“ Vysvětloval, že člověk tím jícnem nemohl projít. Řekl jsem: „Můj pane, vy jste nečetl Písmo svaté správně. To není žádná pohádka; to je pravda.“

Podíval se na mne a ptal se: „Kdo jste?“

Odpověděl jsem: „Jsem reverend Branham a bydlím na druhé straně řeky.“

Řekl: „Ó, rozumím: kazatel, který tomu věří!“

Mínil jsem: „Celým srdcem! Celým srdcem!“

Potom řekl: „Vidíte, můj pane. Nechtěl bych se hádat. Obdivuji vaše stanovisko, atd. Ale z vědeckého hlediska, do toho jícnu můžete strčit sotva ruku.“

Řekl jsem: „Můj pane, vy nečtete Písmo správně. Bible říká, že to byla zvláštní ryba. Ano. Tam je psáno: ‚Bůh připravil velkou rybu‘. Ta byla mimořádná. Věřím, že všechno, co Bůh říká, je pravda. Ta byla mimořádná.“

On asi dvakrát, třikrát pokrčil nos s brýlemi a pokračoval se svou přednáškou a každý se smál. Ó ano, byla to zvláštní ryba! Bůh nechal připlout rybu, která Jonáše zhltila. Tomu věřím z celého srdce. Ta ho spolkla.

Když se ryba nažere, plave ke dnu. Sledujte jednou, co se stane, když nakrmíte své zlaté rybičky: Plavou hned na dno akvária a tam odpočívají. Jejich malý žaludek je plný a proto odpočívají dole.

Jakmile ta velká ryba spolkla Jonáše, musela klesnout na dno, aby si odpočala od bouře a vln. Ve vlnách hnaných nahoru a dolů větrem, který zuřil na moři, se rozhlížela po něčem k snědku, našla toho kazatele, spolkla ho a plavala na dno moře.

Tady tedy Jonáš ležel, ruce a nohy svázané, v břiše velryby mezi vši ostatní potravou.

Jak často jsem slyšel lidi říkat: „Včera večer za mne bylo modleno a mé ruce se přesto nedaří lépe. Stále ještě je ochrnutá.“ „Mě pořád ještě bolí žaludek.“ „Stále ještě nemohu dobře vidět.“ Ó, co měl Jonáš říci? Jestliže měl někdo symptomy, potom to byl on. Díval se tam a díval se na žaludeční stěnu té velryby. Díval se sem, zase žaludek velryby. Kamkoliv se podíval, nebylo nic jiného než žaludek velryby. A ruce měl svázané za zády. Byl v břiše velryby na dně moře, možná 70 metrů hluboko. To můžeme nazvat symptomy. A vy ho označujete za odpadlíka.

Víte, co řekl? „To všechno jsou maličkosti. Těch si nevšímám. Chci zase hledět na Tvůj svatý chrám, Pane.“

Jonáš věděl, že Šalomoun se při posvěcení chrámu modlil: „Pane, jestliže Tvůj lid je někde v nouzi a pohlédne k tomuto svatému místu, potom to vyslyš z nebe.“ On měl tolik důvěry v modlitbu muže, který později už nebyl Pánu tak cele oddán (1.Kr.11:6), že tuto modlitbu se modlil.

Žádný z nás není dnes večer v takové situaci. Nikdo z nás takové problémy nemá. A přesto hledíme na své symptomy. Proč pak? On měl takovou důvěru v modlitbu jednoho chybujícího člověka! A my jsme vyzváni vzhlednout k nebi, kde Ježíš sedí na pravici majestátu - v chrámě, který nebyl budován lidskou rukou. ON vás zastupuje na základě vašeho vyznání. Oč více bychom měli ignorovat naše symptomy a říci: „Chci zase hledět na Tvá svatá zaslíbení, Pane!“ Ó, když Bůh zasáhne!

Praví se, že byl Jonáš tři dny a tři noci v břiše velryby, která s ním plavala sem a tam a udělala obrat. Lidé z Ninive byli jako svět dnes. Jejich hospodářství, průmysl, byl rybolov. Všichni žili z rybolovu. Uctívali božstva, a velryba byla bohem moře. Jednoho dne, když byli venku a rybařili, jejich mořský bůh připlaval a vyplázl jazyk - a ten prorok krácel po molu. Žádný div, že činili pokání. To bylo znamení.

Co byl ten hlas? „Viděli jste, co mohu?“ Ne! „Čiňte pokání, jinak Bůh toto místo za 40 dnů zničí.“ Znamení a hlas. Hlas, který následoval tomu znamení, řekl: „Čiňte pokání.“

„A tito lidé, kteří nedokázali nerozeznat pravou ruku od levé, poslechli na kázání Jonáše a činili pokání. A zde stojí Jeden větší než Jonáš.“, tak to On řekl. Pak pokračoval: „Královna z Jihu povstane na soudu s touto generací a vysloví odsouzení; neboť ona přišla z nejbudálenějších částí země, aby slyšela Šalomounovu moudrost, a zde přece stojí větší než Šalomoun.“

Na závěr bych chtěl ještě něco říci. Jestliže Bůh pošle zemi znamení jako dar a lidé tomu věří, potom to je to nejkrásnější období, které kdy lidé prožili. Když ale pošle

znamení a ono je odmítáno, pak tato generace končí v chaosu. Tak to bylo vždy. Co by bylo, kdyby americký lid poznal dnes večer Boží znamení pro tyto poslední dny?

Mluví se o přestěhování vlády do Fort Knoxu, do podzemí. Ale ruské bomby proniknou do země několik metrů hlouběji a všechno v okruhu stovek kilometrů vyhodí do vzduchu. Ten otřes by zničil celé podzemí. Tady, na této zemi, nejste nikde v bezpečí. Jediné bezpečné místo je v rukách Pána Ježíše Krista. ON je naše útočiště.

Ale co by bylo, kdybychom jako Američané dnes večer vložili svou důvěru do darů, které nám Bůh v těchto posledních dnech dal, totiž do Ducha Svatého? Každý národ by měl před námi bázeň, jak tomu bylo ve dnech Šalomouna.

Bůh dal Šalomounovi dar a celá církev tomu věřila. Za času Šalomouna to bylo pro Židy jako tisícileté království. Bylo to tisícileté království Starého Zákona, stínový obraz budoucího milénia. Zlaté časové období Židů! Pozorujte: Nikdo s nimi nerozpoutal válku. Oni se báli, protože věděli, že jejich Bůh byl realita. ON byl přítomný a lid byl jedním srdcem a jednou duší. Ta sláva se rozšířila všude. Ve všech místech se dalo slyšet: „Ó, jak velikého Boha má Izrael! Živého Boha!“

Jeho sláva dosáhla až do Sáby. Přeměřte to na mapě a uvidíte, jak je to daleko. Tam byla královna, která ve svém srdci hladověla po Bohu. Pokaždé, když slyšela, že nějaká karavana táhla kolem, ptala se: „Táhli jste také Palestinou?“

„Ano.“

„Vyprávějte mi o tom mocném probuzení, které tam mají.“

A každý říkal: „Ó, je to nádherné.“

„Viděli jste to?“

„Ano.“

„Jaké to tam je?“

„Ó, ten velký Bůh, kterému slouží, sestoupil a přebývá v jednom Svém služebníkovi a toho udělali králem. On má dar rozeznání. Poznává myšlenky srdce lidí. A víš, oni říkají: ‚Bůh je Slovo a Slovo je Bůh, a Slovo poznává myšlenky srdce.‘ Moudrost tohoto muže předčí všechno, co jsi kdy slyšela. Dokonce poznává myšlenky a ví, co si myslíš. Ó, je to nádherné probuzení, které tam mají.“

Víte, že víra vzniká slyšením Slova Božího, Božího zaslíbení.

Ta královna dostala touhu, jít k tomu probuzení. Ale mnoho jich bylo proti tomu. Zaprvé byla přece pohanka. Musela by se ptát svých kněží, jestli tam může jít. Také byla královnou a hodnostářkou v úřadě.

Bezpochyby šla k nejvyššímu knězi a řekla: „Veliký, svatý otče, dozvěděla jsem se, že v Izraeli je probuzení a mají tam znamenitý čas. Mají živého Boha, který dělá znamení a divy, jaké jsme ještě neviděli a neslyšeli. Ptala jsem se každé karavany a všichni říkají, že to má být nádherné. Dovolíte mi, opustit můj sbor, abych je navštívila?“

Mohu si představit tu odpověď: „S tímto shromážděním nemáme nic společného. Raději tam nechod.“ Přece víte: lidé umírají, ale duchové ne. Tak se vždycky říká: „Ne, raději tam nechod.“ S tím nemáme nic společného.“

„Podívejte, svatý otče, já jsem se dozvěděla ...“

„Pohled: Pokud se něco děje, pak by se to přece stalo u nás, v našem sboru.“ Umím si představit, jak se královna pozvedla a řekla: „Tyto bohy jsem roky celé vídala stát kolem. Slýchala jsem kázat na kazatelně o nějakém bohu minulosti. Má praprababička už slyšela stejné povídky. Od té doby se nic nedělo. Nyní mi vyprávěli, že tam mají živého Boha, který mezi nimi přebývá; něco pravého. Chtěla bych to vidět.“ Její odvaha se mi líbí.

„Podívej se přece, jakým lidem se přenecháváš, když tam půjdeš: Oni věří, že se Rudé moře rozdělilo a samé takové povídky. Raději tam nechod'. Neboť jestli to uděláš ...“

„Přesto půjdu.“

„Potom tvé jméno vyškrtneme z knihy členů.“

„Tak ho vyškrtněte.“ Jestliže někdo hladoví a žízní po Bohu, tak žádná kniha na světě je nemůže zadržet, protože oni se ženou za *jednou* Knihou. „Vyškrtněte mé jméno, když chcete, přesto půjdu. Slyšela jsem o živém Bohu, který je realita. Zjistím to. Mé jméno můžete klidně vyškrtnout.“

Musela překonat mnoho překážek. Ale byla rozhodnuta. Dostala svitky Písma, ve kterých mohla číst, kdo byl Jehova. Byla to moudrá žena.

Neřid'te se míněním někoho druhého. Přijměte jen to, co o Něm říká Bible, co říká sám o Sobě. Zjistěte, kdo On je; jestli žije nebo ne. Nejedná se o to, co říká nějaký učenec, ale co říká sám o Sobě a co zaslíbil.

Ona začala číst a dostala opravdu dobrý nápad. Řekla: „Nabalím mnoho darů a vezmu je sebou. Jestliže je to pravda, tak to podpořím, když to není pravda, mohu přece své peníze zase vzít sebou.“

Mohla by ještě něco naučit letničnící, kteří podporují rozhlasové programy, ve kterých se zesměšňuje zrovna to, čemu věříte. A to ještě také podporujete! Raději o tom nic neříkám. Tak jako tak víte, o co jde. To je na vašich kazatelích. Je to hanba.

Ona řekla: „Když to není pravé, tak přivezu své dary zase zpátky.“ Naložila to tedy na velblouda. Myslete na to, co před ní bylo. Byla to dlouhá cesta. Víte, jak dlouho trvala? Musela cestovat na velbloudu. Víte, jak dlouho byla na cestě? 90 dní. Tři měsíce na hřbetě velblouda; ne v cadillacu s klimatizací. Ne. Tři měsíce na zádech velblouda.

Žádný div, že Ježíš řekl: „Ona ve dni soudu povstane s touto generací a odsoudí ji.“ V Birminghamu jsou lidé, kteří by nepřešli ani ulici, aby to viděli. Dnes máme autobusy, tramvaje, letadla a všechno možné.

Není divu, že povstanou a tuto generaci zatratí. Neboť zde je Jeden větší, nežli Šalomoun, Duch Svatý.

Ještě něco jiného: V poušti cíhala nebezpečí. Někteří potomci Izmaele byli lupiči. Vždyť měla při sobě tolik peněz! Těch málo eunuchů, služebnic a strážných by byli bezmocní. Beze všeho ji mohli přepadnout, poklad vzít a utéci.

Ale víte, jestliže vaše srdce začne hladovět po realitě Boha, potom neexistuje žádné nebezpečí. Vy se žádného nebezpečí nebojíte. Neočekáváte zklamání, když řeknete: „Budu snad uzdraven?“ Taková otázka vám nepřijde na mysl. Pravá víra je pevně zakotvena. Nic jí nemůže otrást. Zůstává pevná.

Ona nikdy nepomyslela na ta nebezpečí ležící před ní. Měla před očima jen jeden cíl. Její motiv byl dobrý a tak se vydala, aby toho dosáhla, neboť její srdce hladovělo a žíznilo. „Blahoslavení jste, kdo hladovíte po spravedlnosti a žízníte, neboť budete nasyceni.“ Ano.

Vidíte, jak se vydala napříč pouští. Zřejmě cestovala v noci a přes den odpočívala v nějaké oáze, tam četla svitky Písma. Konečně dorazila do Šalomounova paláce. Ve dvoře uložila velbloudy a postavila svůj stan.

Nepřišla jako dnes někteří lidé. Dnes, v roce 1964, se říká: „Slyšel jsem, že tamhle má působit Pán. Půjdu tam. Ale při prvním slově proti tomu, čemu věřím, odcházím.“

Ale ne ona. Posadila se a četla Slovo. Zůstala tam, až byla opravdu přesvědčena. Nechtěla mít potvrzenou vlastní představu. Chtěla zkusit, jestli to souhlasí se Slovem.

Vešla dovnitř. Představuji si, že první den se posadila do poslední řady. Pozouny troubily, zvony zvonily, a pak začali zpívat zpěváci. Truhla Smlouvy byla na svém místě. Vyšel pastor Šalomoun a posadil se. Řekla si: „Nyní uvidím, jestli je Bůh v tomto muži nebo ne.“ Byla velice pozorná. Každá záležitost byla vyřešena. Ó, jak nádherné! Nic nezůstalo skryto.

Potom obdržela modlitební lístek a čekala, až na ni přijde řada. Den za dnem čekala. Její zájem během toho probuzení byl stále větší. Její srdce hladovělo! Po nějakém čase přišla před Šalomouna, a Bible říká: „Před Šalomounem nezůstalo nic skryto, na co by jí nemohl dát odpověď.“ Ten dar rozeznání!

Tam stál Ježíš, Bůh Šalomouna, a řekl: „Tady stojí Jeden větší než Šalomoun.“

Oni žádali: „Mistře, chtěli bychom od Tebe vidět zázrak.“

„Tady je Jeden větší než Šalomoun. Královna z Jihu přišla od končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu a zde přece stojí Jeden větší než Šalomoun.“

Nyní uplynulo dva tisíce osm set let biblických dějin. Dnes večer je zde Jeden větší než Šalomoun se Slovem zaslíbení pro náš čas. A přesto jsme zkroušení! Žádný div, že u soudu povstane a svým svědectvím Birminghamu, USA a všem ostatním přinese odsouzení, neboť její srdce hladovělo po tom, aby viděla Boha v činnosti. Ona zůstala, dokud se to nestalo.

Co řekla, když viděla to pravé? Víte, co řekla, po té, co jí Šalomoun zjevil, co bylo v jejím srdci? „Je pravda, co jsem slyšela, ano, ještě to předčilo.“ Proč? Protože se to při ní stalo. Viděla, co jí jiní vyprávěli; ale pak byla ona na řadě. Její tajemství byla zjevena. Proto řekla: „To předčilo všechno.“ Ano: „Jsou hodni závisti lidé, kteří jsou stále kolem tebe a smějí tyto věci prožívat. Ti, kteří jsou zde stále a všechno vidí, jsou pozehnání.“ Také viděla, jak šel k domu Páně, aby se klaněl. Ona uvěřila.

ON předpověděl, že ona povstane při soudu a vyřkne rozsudek nad touto generací, neboť to je jako ve dnech Šalomouna a Jonáše. V onom dni při vzkříšení povstane a odsoudí ty lidi, kteří v tomto čase žili. Neboť Jeden větší než Šalomoun je zde - sám Duch Svätý. Stvořitel nebe a země je zde a nechává se těm Svým poznat stejným darem, který byl v Kristu. ON sám tu učnil. ON byl také v Šalomounovi. Byl také v prorocích a učinil to. Totéž je prorokováno pro poslední dny. Po staletí let se nic nestalo. Tak to bylo také při Jeho prvním příchodu. Po staletí nebyl dán dar rozeznání.

Ale pak někdo vystoupil a představil Mesiáše. ON zaslíbil, že by se to příště mělo stát v posledních dnech.

Nyní se nacházíme v posledních dnech. Ta znamení, která On zaslíbil, se dějí; stav světa je právě takový, jak bylo předpověděno: Zkaženost světa a všechno, co dnes máme. Také Duch Svátý koná přesně to, co bylo zaslíbeno. Ó, je to něco nádherného, vědět, že sloužíme pravému Bohu!

Nyní bych vám chtěl něco vyprávět. Už jsem to jednou vyprávěl, ale cítím se být veden, učinit to ještě jednou. Jak každý z vás ví, chodím rád na hon - ne tak moc kvůli zvěři, ale proto, že se rád pohybuji v lesích. Moje matka byla míšenka. To víte. Byla poloviční Indiánka z kmene Cherokee; její matka dostala důchod z Tennessee. Proto asi tak rád chodím na hon. Ani mé obrácení na tom nic nezměnilo.

Moje první Bible byla příroda. Pozoroval jsem jak květina zvadla a odumřela. To malé semínko leželo v zemi a zetlelo. A v dalším roce už z toho nebylo nic. Mohla by se vzít hrst půdy do laboratoře a žádný chemik na světě by ten zárodek života nenašel. Ale ono vzejde, když slunce na to svítí. Život opět vzešel, a tak jsem věděl, že po životě, smrti a pohřbu následuje vzkříšení.

Východ slunce ráno je srovnatelný s novým narozením. V 8 hodin je člověk školákem. Kolem 10. hodiny absolvoval vysokou školu. Kolem poledne je v plné síle. 14. hodina odpovídá pětapadesáti letům. Kolem 16 hodiny je 80 nebo 85 let starý a umírá. Slouží účelu, který mu Bůh vyměřil. Ale je tím všechno u konce? Ne. Dalšího jitra zase vyjde, aby svědčilo, že narození, život, smrt a vzkříšení existuje.

Ale to semeno, které je zaseto do země, musí být předtím nejprve oplodněno, jinak nevzejde. Bůh to tak určil, aby vzešlo. Totéž je s námi. Musíme mít v sobě ten klíček života, jinak nemůžeme mít účast na prvním vzkříšení, nýbrž vyjdeme nejdříve u posledního soudu - jako to zkrížené obilí, které vzejde právě tak dalece, že dostane svůj rozsudek od slunce a umírá. To je potom jeho konec. Právě semeno ale zase znovu vzejde k životu; přinese výnos.

Pohled'te na mízu ve stromě. Než přijde mráz, řekne jí příroda: „Jdi rychle do země, neboť přijde mráz.“ Když se to nestane, strom umře. Míza zůstane dole tak dlouho, dokud mráz nepomine, potom zase stoupá vzhůru. Nějaká inteligence to vykonává. Víte, jaká je to inteligence? Vysvětlete mi, co je to za inteligenci, která tu mízu pobídne, aby se stáhla zpátky, skryla se a zase vystoupala vzhůru. Pak vám řeknu, která inteligence je to, která mě říká, kdo jste, odkud přicházíte, co jste dělali a kam jdete. Je to totéž, protože je to ten stejný Bůh. Přirozeně. Zcela jistě. Je to Bůh, který tyto věci vykonává. Nezapomeňte to, přátelé.

Jednoho dne jsem byl na honu, kde obvykle honím: nahoře v severních lesích. Byl jsem společně s jedním přítelem, se kterým rád chodím na hon. I on je indiánského původu. Jmenuje se Bert Call, šlechtný člověk. Pokud vím, je nyní tady. Pokaždé sem na jih přijede. Je dobrý lovec. O něho si nemusíte dělat starost, nikdy nezabloudí. Lovíme spolu a dobře se známe. Ale byl to člověk s nejtvrdějším srdcem, jakého jsem v celém svém životě potkal. Střílel koloušky, jen aby mě zarmoutil, protože jsem se na to nemohl dívat, když tato malá stvoření jsou zabijena.

Je v pořádku, zastřelit jedno mládě, když to vláda povolí. Byl jsem léta hlídač zvěře a stále ještě jsem ochráncem přírody. Miluji zvířata a zasazují se o jejich ochranu. Jestliže zvířata ponecháte sobě samým a nestřelíte některá k potravě, tak se přemnoží, dostanou nemoci, kvůli nimž pojdou, nebo umřou hladu. Držte se jednoduše zákona. Oni vědí, jak je to třeba regulovat. Přenechejte to jim.

Bert je ale jednoduše zabíjel, aby byl hrubý a viděl mě trpět. Vždycky říkal: „Billy, ty jsi dobrý kazatel a dobrý lovec. Ale tvůj problém je, že jsi moc kazatelem. Jsi moc bojácný.“ Odpověděl jsem: „Berte, jsi prostě krutý. To je všechno.“ A šli jsme dále.

Jednou jsem musel dlouho pracovat a mohl jsem jít na hon až na konci sezony. Tam se nachází jelenec běloocasý. Nevím, jestli se vyskytuje také tady. Jistě jste slyšeli o Houdinim, umělci, který se dokáže zbavit pout. Ale oni jsou lepší než on. Bylo to na konci sezony a několikrát už na ně bylo střeleno. Vyšli jsme ráno, neboť jsme chtěli přes prezidentský ranč. Leželo tam ještě asi 15 cm sněhu.

Jako vždycky jsme měli horké kakao a k tomu sendvič. Když jsme kolem poledne ještě nesložili žádného jelena, rozdělíme se v těch horách a vracíme se v 21 nebo 22 hodin zpátky. Kdybychom jsme zastřelili jelena, pověsili bychom ho. Vždyť se tam vyznáme a později bychom se sešli a sebrali ho.

Než jsme toho jitra vyšli, on řekl: „Hej, Billy, něco tu pro tebe mám.“ Ptal jsem se: „Copak?“ Sáhł do své brašny a vytáhl malou pišťalku. Foukl do ní a znělo to jako volání malého kolouška na matku.

Řekl jsem: „Berte, přece nebudeš tak krutý!“

Odpověděl: „Ó, vy soucitní kazatelé, jste všichni stejní!“

Tak jsme stoupali na horu a přišli jsme kolem 23 hodiny na paseku, která byla velická asi jako tento prostor, možná trochu větší. Neviděli jsme ani stopu. Měsíc svítil, a to se potom pasou v noci. Ale tentokrát bylo těžké je najít. Skrývali se a leželi v houštinách a v křoví, žrali mech, který vyhrabali, a cítili se v bezpečí.

Došli jsme tedy na paseku a on se posadil vedle závěje. Myslel jsem si, že vytáhne termosku, aby se napil kakaa a sníme si večeři, než se zase rozdělíme a přejdeme pohoří; on po jedné cestě a já po druhé. Dostal jsem trochu hlad a vzal jsem si sendvič. Když jsem si opřel pušku o strom a vzal svou brašnu, podíval jsem se na něho. A on se díval na mne. Měl oči jako ještěrka; jako si dnes ženy malují oči. Tak asi vypadaly jeho oči, trochu šikmé jako ještěrka. Když se tak na mne díval, myslel jsem si: „Co má v úmyslu?“ Tedy sáhł dolů a vytáhl tu malou pišťalku. Řekl jsem: „Berte, nestydíš se?“

Foukl do ní, a když to udělal, postavila se najednou třicet metrů od nás laň. Pišťalka napodobila hlas mláděte, jak volalo po matce. Jakmile zapískal na pišťalku, vyskočila. Normálně by to neudělala, neboť věděla, že jsme tam byli. Ale její dítě bylo v nebezpečí. On se na mne zase podíval těma ještěřčíma očima. Sledoval jsem, jak odjistil pušku. Jemu stačila vždy jen jedna rána. Byl dobrý střelec.

Potom foukl ještě jednou do té pišťalky. Ta laň šla přímo na mýtinu. Bratře, to bylo velice neobvyklé. Normálně by to neudělala. Ani by nevstala a když ano, pak by utekla na opačnou stranu. Ale ona přišla přímo na paseku. Věděla, že tam jsme.

Jakmile klapla pojistka u pušky otočila hlavu a hleděla přímo do směru lovce. Místo aby utekla, jen tam stála. Její velké uši vzpřímené, oči široce otevřené, hleděla sem.

Co to bylo? Ona byla matka. Její mládě bylo v nebezpečí. Plakalo jako malý koloušek. Nebyla pokrytecká. Nechtěla se dělat důležitou. Byla upřímná. Byla pravá matka. Ano, byla.

Potom on tu pušku přiložil. Myslel jsem si: „Jak to jen můžeš dělat Berte?“

Nemohl jsem se na to dívat, otočil jsem se, a myslil: „Pane, můj Bože, jak může být tento muž tak krutý, věrné srdce této matky, která hledala své mládě, zastřelit; tak ji klamat a nalákat ji na paseku!“ Věděl jsem, že je tak dobrý střelec, že by její dobré srdce jednoduše rozstřelil. Tato matka přišla jen proto, že slyšela své mládě. My mluvíme o znamení. To bylo skutečné znamení, znamení věrnosti, neboť ve svém nitru byla opravdová matka. A tak jsem se otočil a řekl: „Pane, můj Bože, jak může být člověk tak krutý a dělat něco takového?“

Čekal jsem a čekal, ale žádná rána nevyšla. Myslel jsem, že každou vteřinu ta rána vyjde. Měl nabito 180-Grain střelou, která by jí roztrhla srdce. Myslel jsem si: „Proč ta rána nevyšla?“ Stál jsem tam se zavřenýma očima a modlil se.

Když jsem se otočil, viděl jsem, že hlaveň pušky se třásla. Díval jsem se přesně tam: On nemohl tu pušku udržet v klidu. Potom vzhlédl a ty ještěrcí oči nabraly úplně jiný výraz. Slzy mu stékaly po tváři odhodil pušku na zem a řekl: „Billy, mám toho dost. Veď mne k Ježíšovi, o kterém vždycky mluvíš.“ Co to bylo?

Přímo v té sněhové závěži jsem vedl tohoto krutého muže k Pánu. Nyní je diákonem v jednom sboru. Co to bylo? On viděl něco pravého. Ne nějakou teologii nebo něco, co někdy bylo. Viděl Boha v realitě. To ho přesvědčilo.

Ó, jak mnozí, kteří jsou zde, by chtěli být takovými pravými křesťany, jako ta laň byla - s pravým prožitím tváří v tvář smrti? (Shromáždění říká „Amen“.)

Skloňme hlavy.

Nebeský Otče, čas pokročil. Lidé jsou pozorní. Jsou přívětiví a naslouchají. Vzpomínám si, jak jsem tam ve studeném listopadovém dni stál a vítr vál přes tu horu. Ještě před sebou vidím, jak mu lesklé slzy stékaly po vousaté tváři a on se pevně držel mé nohy. Plakal a řekl: „Billy, vyprávěl jsi mi o Někom, kdo je láska a já jsem to viděl ve skutečnosti.“ Bylo něco v té lani, Pane, že vstala: pravé mateřství. Bylo to skutečné znamení pro pravou lásku a mateřství.

Ó Bože, nech Tvé slovo dnes večer mluvit skrze Tvého pravého, opravdového Svatého Ducha. Ať to není jen pocit nebo nadšení, co k tomu také patří, ale něco pravého, co bude zjeveno skrze Slovo. „To slovo je ostřejší než každý oboustranně ostrý meč a zná myšlenky srdce.“ Tak jsi označil všechny Svě proroky. Když jsi byl na zemi, nazval jsi je bohy. Řekl jsi: „Vy nazýváte ty, ke kterým zaznělo slovo Boží, bohové. Jak Mě můžete zatratit, když říkám, jsem Boží Syn.“

Ó Pane, svět zná ty své. Ten byl celá léta slepý. Já se modlím, Otče, abys dnes večer lidem oči otevřel a udělal z nás pravé křesťany, kteří mají pravou víru, neboť je zde Jeden větší nežli Šalomoun. Větší než všichni proroci je zde. Syn Boží sám je zde v podobě Ducha Svatého. ON zaslíbil: „Už jen malý čas, pak už Mě svět neuvidí. Ten *kosmos*, světový řád Mě už neuvidí, ale vy Mě uvidíte, neboť budu s vámi a ve vás až

do konce světa.“ Otče, Ty jsi řekl, Ty jsi tentýž včera, dnes i na věky, a my víme, že je to pravda. Modlím se, ó Bože, buď dnes večer milostiv.

Zatímco máme skloněné hlavy, chtěl bych, abyste byli v přítomnosti Boží upřímní. Ještě jste neviděli nic, co by se stalo, ale v srdci víte, že nejste pravý křesťan, jako byla ta laň matkou. Důvod, proč se zachovala jako matka, byl, protože k tomu se narodila, aby byla matkou. Ona za to nemohla. Od narození byla mateřská. Jestliže ještě nejste znovuzrození a máte stejnou lásku ke Kristu, pak se nestarejte o to, co někdo jiný říká, nýbrž věřte Jemu. ON je tentýž včera, dnes a až na věky. Jestliže chcete mít v sobě stejnou lásku Krista jako mateřskou lásku, která se skrze ni projevila, zdali byste potom se skloněnou hlavou a zavřenýma očima zvedli ruku? Řekněte: „Modli se za mne bratře Branhamo.“, a já to jistě učiním. Bůh ti požehnej, bratře, Bůh ti požehnej. Ó Bože, všude v budově a na balkoně jsou ruce nahore.

Nestyďte se. Jestliže se za Něho stydíte, potom, jak On řekl, se bude za vás stydět před nebeským Otcem a před svatými anděly. Nyní jste v Jeho přítomnosti. ON je zde. ON je skutečně tady. Ten veliký Svatý Duch. Ohnivý sloup, který byl s Mojžíšem je nyní tady.

Myslete na to, když On byl zde na zemi, řekl: „JÁ jsem od Boha vyšel a vrátím se k Bohu.“ Také je psáno: „Mojžíš pokládal potupu Krista za větší bohatství než poklady Egypta.“ On šel do pouště s Kristem. Každý čtenář Bible ví, že Ohnivý sloup byl Anděl Smlouvy, ten Logos, který z Boha vyšel, totiž Ježíš. A potom zemřel a vstoupil do nebe. A když se potkal se Saulem na cestě do Damašku, stal se zase Ohnivým sloupem, který Svou svatostí dokonce oslepil jeho oči.

ON je nyní zde - Tentýž včera, dnes a až na věky. Nechcete se Mu otevřít a říci: „Pane, můj Bože, já jsem toto prožití ještě neudělal. Chtěl bych to udělat.“? Neprosím vás, abyste přišli dopředu, prosím vás jen, abyste k Němu pozvedli ruku, jestliže to tak cítíte. Ještě někdo ruku nezvedl? Učiňte to nyní. Bůh vám požehnej.

Náš nebeský Otče, oni jsou Tvoji. Podle vědy bychom nemohli ruce zvednout, neboť zemská přitažlivost je táhne dolů. Ale je to duch v mužích a ženách, a jiný Duch, ten Duch Svatý k nim přišel a řekl: „Zvedni svou ruku.“ A tak se postavili nad zákon přitažlivosti země a pozdvihli ruce k Bohu, který je stvořil a řekl: „Chtěl bych být pravý křesťan.

Nebeský Otče, modlím se, abys z každého jednotlivého z nich udělal pravého křesťana ve jménu Ježíše Krista. Oni patří Tobě, Pane. Jak málo jsem tušil v onom dni, kdy ta laň přišla na mýtinu, že posloužila nějakému účelu! Ale bylo to znamení. TY ale víš všechno a proto se modlím, Otče, abys je nyní přijal. Oni jsou důkazem vítězství evangelia. Patří Tobě.

TY jsi řekl: „Nikdo je nemůže z Mého srdce a z Mé ruky vytrhnout.“ Také jsi řekl: „Všichni, které jsi Mi dal, jsou Tvým vlastnictvím, Otče. Nikdo je nemůže vyrvat z Jeho ruky.“ V Jan.5:24 řekl Ježíš: „Kdo slyší Má slova a věří tomu, který Mě poslal, má věčný život a nepřijde na soud, ale přešel ze smrti do života.“ Pane, to je Tvé Slovo. Ne ti, kteří předstírají, že věří, nýbrž všichni, kteří opravdu věří, mají věčný život. Náležíjí Tobě, Otče. Předávám je nyní Tobě ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Buďte nyní skutečně upřímní. Nyní by byl čas, abychom přišli k závěru. Ale zůstaňte ještě chvíli. Chtěl bych ještě před tím vědět, jak mnozí věří, že Ježíš Kristus zaslíbil, že s námi bude, kde dva nebo tři se shromáždí v Jeho jménu? (Shromáždění říká „Amen“). Kolik vás věří, že On je tentýž včera, dnes a na věky? („Amen.“) Jestliže je dnes večer zde, pak On je jak byl tehdy, a bude činit totéž. Bible říká, že „On je Velekněz, který má soucit s našimi slabostmi.“ Souhlasí to? („Amen.“) V Novém Zákoně v listu Židům 4 stojí, že v Něm máme Velekněze, který má soucit s našimi slabostmi. Mějte víru v Boha. Věřte jednoduše celým srdcem.

Jak mnozí ve shromáždění jsou nemocní? Jestliže jste nemocní, zvedněte ruku a tím řeknete: „Já jsem nemocen.“ Prosim, buďte nyní všichni úplně tiše.

Modlete se a řekněte: „Pane Ježíši, bratr Branham mě nezná, ale řekl, že dnes večer je zde Jeden větší než Šalomoun. Já vím, že se to má opakovat. Je to předpověděno. Již staletí, dokonce tisíce let se to již nestalo. Ale v Mal.4, Luk.17 a jiných místech jsi zaslíbil, že v posledních dnech se to bude opakovat. TY jsi řekl, že to bude, když se Syn člověka zjeví. Musí to být podle Slova.“

„Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha, a Bůh byl to Slovo ... a to Slovo se stalo masitým tělem a přebývalo mezi námi.“ A to Slovo poznává myšlenky. Slovo bylo v prorocích, Slovo bylo v Synu. Dnes večer je to Slovo ve vás. Slovo! Je to předpověděno, je to zaslíbení. I když jsou mnohé napodobeniny, mnoho lidského, přesto to pravé to neruší. Existuje pravý Duch Svatý pravého Boha.

Věřte nyní z celého srdce a hleďte sem ke mně. Řekněte: „Pane, můj Bože, modlím se, abys bratrovi Branhamovi něco zjevil. Dovol, abych se dotkl Tvého roucha, obrať se ke mně a řekni mi skrze něho, co je můj problém. On mě nezná. Tím budu vědět, že jsi přítomen.“

Přátelé, víte, jaký je problém s letničnými? Oni toho příliš viděli.

Starý námořník, který se jednoho dne vrátil z moře, potkal jednoho spisovatele, který byl na cestě k moři. Ten starý muž se ho ptal: „Kam jdeš, dobrý muži?“ Odpověděl: „K moři. Chtěl bych učitit slanou vodu, vidět modré nebe s bílými oblaky a racky.“ On mu řekl: „Já jsem se tam narodil před 50 lety. Nevidím na tom nic zvláštního.“ To je ono: On toho viděl tolik, až to zevšednělo.

Totéž je s námi. Tolik jsme od Boha viděli. Církev, která byla v tomto posledním čase vyvolána ven z denominace, toho tolik viděla, že se to stalo běžné. Prostě se to přehlídí.

Nikdy nedopust', aby byl Kristus pro tebe obyčejný, můj příteli. To nikdy nečin! Věřte jednoduše z celého srdce a se vším, co ve vás je. Mějte teď víru v Boha.

Modlete se nyní a nechte Pána Ježíše působit. Dotkněte se nyní prostě Jeho roucha. Já nic nevím. Dotkněte se Jej. Jeho se můžete dotknout.

Modlete se nyní. Neříkám, že On to učiní. V jednom okamžiku se může stát všechno.

Tady je Světlo. Nyní nepořizujte žádné fotografie bleskem. Buďte zbožní.

Je to tady. Je to nad ženou, která sedí támhle, a dívá se na mne. Tam vzadu. Věříte, že jsem Jeho služebník, vážená dámo? Jsem pro vás cizí. Neznáte mě. Já neznám vás. Ale jestliže mi Bůh dá objasnění jako u té ženy s krvotokem nebo ženy, která měla 5

mužů - jestliže vám Pán Ježíš skrze mne dá takovou informaci, věřila byste z celého srdce? Vy budete vědět, jestli je to pravda nebo ne. Dobře. Je to zánět močového měchýře. Jestliže to souhlasí, zvedněte ruku. Vidíte. To je přesně ono.

Ty vedle, jsi jí chtěl pomoci. Dotýkáš se jí rukou. To bylo velice milé. Věříš, že mi Bůh může říci, co tě trápí? Věříš, že to může učinit? Je to vysoký tlak krve. Jestliže to souhlasí, zvedni ruku.

Ten pán vedle: Věříte, že mi může Bůh říci, co je váš problém? Vy budete vědět, jestli je to pravda nebo ne. Křečové žíly. Věříte?

Ta dáma, která támhle sedí a zřejmě pláče: Je to nervová záležitost. To přesně souhlasí. Je nad tebou stín. Přes den jsi slabá a obáváš se, že ztratíš rozum. Dábel se pokouší ti to namluvit, ale to nesouhlasí. Od dnešního večera všechno pomínulo. Ty máš to vítězství. Opustilo tě to. Ten černý stín, který nad tebou byl, je od tebe vzat.

Dáma vedle ní zrovna plakala. Ranilo tě to. Věříš, že jsem Jeho prorok, Jeho služebník? Některé to uráží. Já tě neznám. Jsme si navzájem cizí. Věříš, že mi může Bůh říci, co máš? Dobře. Tebe trápí srdce, ledviny a chudokrevnost. Jestliže to souhlasí, zvedni ruku.

Ta korpušková dáma, která támhle sedí a má rudé šaty, se modlí. Chtěla by být zavolána do modlitební řady. Jestliže to souhlasí, zvedni svou ruku. Věříš, že Bůh mi může říci, jaká je tvoje záležitost? Tvůj přítel bude uzdraven. Ten duchovní problém zmizí. A tvé ženské utrpení tě opustí, jestliže Bohu věříš z celého srdce. Jestliže to souhlasí, zvedni ruku. Jestliže to bylo, o co jsi prosila, zvedni ruku, aby to lidé viděli. V pořádku. Mějte prostě víru v Boha.

Nemusíte sedět tady vpředu. Věřte také tam vzadu z celého srdce. Daleko vzadu sedí žena, má nádor na boku. Modlí se. Ona nechápe, že se jedná o ni. Pane, můj Bože, prosím, pomoz mi. Paní Goodman, věříte z celého srdce, že Bůh tento nádor od vás vezme? Pak se postavte a zvedněte ruku, aby to lidé mohli vidět. Já jsem pro vás úplně cizí, nikdy jsem vás předtím neviděl. Je to tak? Potom zvedněte ruku. V pořádku.

Dáma, která sedí tam na konci, má problémy se žlučníkem. Má také cukrovku a srdeční vadu. Paní Holderfield, věříte z celého srdce? Pak můžete být na místě uzdravena.

Prosím, nepobíhejte kolem. Prosím vás ve jménu Ježíše Krista, abyste toho nechali. Nemoci se přenášejí od jednoho k druhému. Vidíte. Nevíra je to nejhorší, co na zemi existuje. Jednoduše věřte.

Tady sedí dáma, která se modlí za svého muže. On pije. To souhlasí. Ty se modlíš, aby s pitím přestal, že? Dobře. Já tě neznám. Máš modlitební lístek? Ne. Také žádný nepotřebuješ, jen víru, že jsi to obdržela. Ty jsi se něčeho dotkla. Ode mne jsi 6-9 metrů daleko. Ty jsi se dotkla Velekněze.

Dáma za ní se také modlí za svého manžela. To souhlasí. Tvůj muž je nervózní. Je to podmíněno psychicky. Je pohřešován. Jestliže to souhlasí, pozdvihni svou ruku. S tvou rukou také něco nesouhlasí. Máš nějakou alergii. Jakmile přijdeš se speciálními věcmi do styku, projeví se to na tvých rukách. Nemí to tak? Tvé jméno je paní Patty. Věříš nyní? Jestli je to tak, zvedni svou ruku. Amen. Prosil jsem vás, abyste mi věřili.

Co je s dámou, která sedí tam? Ty máš mateřské znamení na tváři, které vypadá jako rakovina kůže. Věříš, že jsem služebník Boží? Ano? Já tě neznám, jsi pro mne cizí. Ale za to se nemodlíš. Ty se modlíš kvůli problémům se srdcem. Je to tak? Má dámo, jestliže věříš z celého srdce, můžeš být uzdravena. Tvůj muž byl uzdraven včera večer, proč ne ty nyní? Dříve jsi byla kazatelka. Věř z celého srdce. Abys to věděla: v myšlenkách jsi pochybovala. Nyní jsi přesvědčena, že se to stane, že ano? Zvedni svoji ruku, jestliže to souhlasí. Mějte víru v Boha.

Co si myslíte vy, můj pane, který tam sedíte se zdviženou rukou? Věříte, že Bůh vaši cukrovku a vás může uzdravit? Věříte tomu? Dobře. Bůh vás může uzdravit. Také vy jste mi cizí. Věřte z celého srdce!

Tam sedí muž se srdeční vadou. Také s jeho zády něco nesouhlasí. Pan Easter. On byl zraněn při železničním neštěstí. To je ta příčina toho. Postav se, jestliže to souhlasí. Ježíš Kristus tě uzdraví a všechno dobře učiní.

Kolik z vás věříte? Jeden větší než Šalomoun je zde. Věříte tomu? Ježíš Kristus, Ten stejný včera, dnes a až na věky působí v celé budově. Věříte, že je nyní zde? ON je nyní tady. To je realita. Je to přesně to, co předpověděl: „Skutky, které Já činím, budete i vy konat; ano, větší než tyto, neboť Já jdu k Mému Oci.“

Jednou se Jej dotkla jedna žena a On zeslábl, že řekl, že síla od Něho odešla. A On byl Syn Boží! Já jsem pouhý hříšník, který byl zachráněn z milosti, a je řečeno: „Vy budete konat ještě větší.“ Víím, že Bible krále Jamese říká „větší“. V originálním textu je psáno: „Vy budete ještě více vykonávat; neboť jdu ke Svému Oci ...“ Věříte tomu?

Věříte, že On je přítomen? Proč vy, věřící, prostě nepoložíte ruce na sebe navzájem a nemodlíte se za ty, kteří sedí vedle vás? Položte všichni ruce na druhé, a věřte z celého srdce, zatímco se modlíte. Modlete se, jak se modlíte ve svém sboru. Věřte, jak jste vždycky věřili. Necht' ten Svatý Boží Duch, který z vás udělal věřící, se vám prokáže veliký a věrný, v době, kdy se tak mateřsky jako ona laň, modlíte za toho druhého, věrný Kristův Duch je přítomen.

Svět tomu nevěří. Svět to nenávidí. Svět tomu nerozumí. Bible to předpověděla. Svět zná jen to své.

Bůh ale zná ty Své. ON to zaslíbil. Je to pravda. ON je pravda, On by mi chtěl pomoci. „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“

Modlete se nyní.

Pane Ježíši, zde jsou kapesníky položeny, které jsou určené pro trpící a nemocné. Kladu na ně své ruce. Z Bible se dozvídáme, že nemocným nosili dokonce zpoceně kapesníky nebo zástěry od Pavla, a po čemž ten zlý duch vyšel a oni byli od nemoci uzdraveni. My nejsme Pavel, ale Ty jsi stále ještě tentýž Ježíš. Prosím, abys na ně položil Tvé požehnání pro ty, kteří nemohou ke shromáždění přijít.

Necht' se stane totéž, když na ty lidi položí tyto kapesníky, co vyjádřil onen básník Izraelitů, když prošli Rudým mořem: „Bůh hleděl plný hněvu z Ohnivého sloupu dolů a moře se zaleklo, protože zavřelo věřícím cestu, kteří jím museli jít. Tedy moře ustoupilo a věřící prošli svou cestou do zaslíbené země.“

Pane, náš Bože, pohleď dnes večer skrze krev Tvého Syna Ježíše Krista na tyto kapesníky a na shromážděné lidi, kteří jeden na druhého pokládali ruce a modlili se

za ně. TY jsi řekl: „Vyznejte jedni druhým své hříchy a modlete se za sebe navzájem, aby dosáhli uzdravení. Neboť modlitba spravedlivého zmůže mnoho, jestliže je opravdová.“

Ó Bože, modlím se s těmito vyznávajícími se křesťany, kteří se nyní modlí za ty, na které položili ruce, aby síla Ducha Svatého na ně přišla. Necht' ten Duch tu realitu oproti nim obživí, Pane. Ať to nepromeškají, Pane. Ať to neminou, Otče. Ať Birmingham pozná, že vzkříšený Ježíš Kristus je přítomen - je větší než všichni proroci, větší než všichni kazatelé, větší než všichni papežové, nežli všichni panovníci a kdo jiný ještě. Je to Ježíš Kristus tentýž včera, dnes a až na věky, který se v těchto posledních dnech projevuje podle Svého zaslíbeného Slova. Dej to, Pane. Modlím se modlitbou víry ve víře za ně, zatímco se modlí oni za sebe navzájem. Ve jménu Ježíše Krista to předkládáme Tobě.

Zavřete nyní všichni své oči, zatímco pokládáte na sebe ruce, a myslíte na to: Ježíš Kristus, který to zaslíbil, se sklonil dolů a potvrzuje to.

Ano, vidím jednoho muže, který byl uzdraven od TBC. Sedí zde v první řadě. Přijměte to. Děje se to nyní všude v celé budově. Bůh je skutečně přítomen.

Člověk může něco říci; proto to tak nemusí být. Ale jestliže se Bůh skloní dolů a něco řekne a potvrdí to, ano, prokáže, že je to pravda: když tomu potom nevěří, je to neodpustitelný hřích, o kterém Ježíš řekl, že ani v tomto ani v budoucím světě nebude odpuštěn.

To je zaslíbeno v Písmu, a vidíte to před sebou potvrzené. Lidé, prosím vás ve jménu Ježíše Krista: Přijměte Jej, zatímco je zde přítomen a jsme Mu tak blízko. Věřte tomu přece!

Všichni, kteří tomu opravdu věříte a přijímáte Jej jako svého Zachránce a Uzdravovatele: Povstaňte prosím, a dosvědčte tím: „Vstávám na svědectví toho, že opravdu věřím a přijímám nyní své uzdravení a záchranu. V přítomnosti Ježíše Krista nyní všechno přijímám, co potřebuji.“

Rozhlédněte se v budově: Skoro všichni stojí. Jak nádherné! Je to podivuhodné! Děje se to nyní, jestliže tomu věříte. Jestliže věříte!

Zavřeme nyní oči, pozvedněme ruce a zpívejme: „Miluji Jej, miluji Jej, neboť On mne nejprve miloval.“ Chceme Jemu obětovat chválu našim zpěvem.

Miluji Jej,
Miluji Jej,
toho drahého Božího Beránka,
který mě miloval a za mne zemřel
na dřevě kříže.

Chceme zvednou ruce a říci: „Čest Pánu!“ „Čest Pánu!“ „Čest Pánu!“

Miluji Jej ...

Všichni, kteří by chtěli být zachráněni, přijďte prosím, dopředu.

... a za mne zemřel
na dřevě kříže.

Skloňme na chvíli své hlavy. Klavírista a varhaník ať hrají dále.

Ptám se, jestli jste byli dnes večer opravdu ve víře přesvědčeni. Ptám se, jestli můžete věřit, že na potvrzení mi Bůh může říci tajemství vašich srdcí. ON to nyní nepotřebuje činit, ale činí to, protože to zaslíbil. Když Ježíš tehdy vystoupil, nemusel by uzdravovat, ale On to zaslíbil. Muselo se naplnit všechno, co proroci o Něm prorokovali. ON to činí dnes večer, protože proroci a také sám Ježíš, to předpověděli.

Ptám se, jestli vy, kteří byste chtěli mít takovou lásku k Bohu ve svých srdcích jako ta laň ke svému mláděti, vy, kteří byste chtěli mít takovou lásku ke Kristu ve vašich srdcích, věříte, že On vaši modlitbu vyslyšel? Přišli byste potom dopředu, abychom se za vás modlili? Přijďte prosím, zatímco ještě jednou zpíváme. Tím skládáte veřejné vyznání, když přijдете a postavíte se tu. Jestliže věříte, že má modlitba vám pomůže, potom přijďte, během toho, co ještě jednou zpíváme.

Dokažte, že Jej milujete, tak, že přijдете. Bůh vám požehnej. ON nás nejprve miloval.

Přijďte také z balkonu dolů, počkáme na vás. Tak je to dobře. Když jste skutečně upřímní, přijďte nyní.

Lidé přicházejí z balkonu dolů. Zpívejte všichni. Postavte se v těch chodbách. Jen přijďte.

Myslete na to: Bůh, před kterým budete muset stát u soudu, se s vámi dnes zde ve shromáždění potkal.

Vy, kazatelé, kteří máte zájem o záchranu ztracených duší, kterým leží lidská nouze na srdci, nechcete přijít a postavit se mezi ty lidi? Kazatelé, kteří věříte, že Bůh ještě zachraňuje hříšníky, prožijete jednu z největších věcí, které jste kdy viděli. To se líbí Duchu Svatému.

Dokažte to nyní. Dokažte, že máte o to zájem, že Jej milujete. Když Jej milujete, pak milujete i Jeho děti.

Připojte se k těm lidem zde. Pojd'te a zamíchejte se mezi ten lid a pokládejte na ně ruce. Přijďte nyní. My se budeme společně modlit. Věřím, že Duch Svatý dnes večer je nad těmi lidmi, bude vylit nad vším posluchačstvem.

Jestliže jste v lásce s Ním spojeni, tak čtěte Jeho Slovo.

Oddělte se nyní od světa; vzdalte se od světa.

Kazatelé, přijďte nyní. Postavte se mezi lid.

ON je zde. ON ví, co je ve vašem srdci. Myslíte, že to neví? ON je zde, před Ním není nic skryto. Ví, co mluvíte, a co je ve vaší mysli.

Skloňme hlavy, všichni zde a také vy, kteří sem nemůžete přijít. Modleme se.

Vyznejte všichni své chyby a nevíru. Řekněte: „Pane Ježíši, patřil jsem k nějakému sboru. Chodil jsem do kostela. Ale nikdy jsem nebyl zcela spokojen. Musí existovat ještě něco jiného. Jásal jsem. Mluvil jsem v jazycích. Náležel jsem k nějakému sboru.“ Všechny tyto věci jsou milé. Proti tomu nic nemám. Ale o tom nyní nemluvíme.

Mluvíme o té Boží lásce hluboko uvnitř; o Duchu Svatém. O to se jedná. To byste chtěli: něco, co je skutečně prověřené, to působí, že Boží Slovo se skrze vás vyživá a skrze vás působí; že žádný kořen hořkosti ve vás není, aby Duch Svatý vámi proudil. To byste chtěli.

Skloňte své hlavy a modlete vroucně. Kazatelé, položte na ně nyní své ruce.

Náš nebeský Otče, dnes večer Ti neseme toto shromáždění, lidí, kteří zde stojí a své vyznání skládají, protože vědí, že jednali převráceně. Zřejmě měli také důvody a námitky, které byly zvrácené. Ale dnes večer ve víře přišli, že Ty jim každý hřích odpustíš. Mnozí již léta chodí do nějakého sboru, mnozí činí mnoho dobrého. Ale dnes večer, Pane, by chtěli to pravé, tu líbeznost, která jim v jejich životě schází, aby Duch Svatý Boží do nich vešel, aby to Slovo nabylo podobu.

Tvoji služebníci, kazatelé, na ně položili ruce. Společně se za ně modlíme a prosíme Tě, Pane, aby to dnes ve Tvé přítomnosti jednou provždy proniklo hluboko do jejich srdce a bylo vyřízeno. Necht' Duch Svatý nyní do jejich života přijde a tuto líbeznost daruje, Pane, onu velikou líbeznost nebes. Daruj jim prožití, které bude pro ně trvalou zkušeností. Necht' ta vyvýšená přítomnost živého Boha do jejich života citelně přijde, a dá jim to, co právě nyní potřebují. Dej to, věčný Bože. Oni náležejí Tobě, předávám je Tobě jako dar lásky. Oni sami se Tobě vydávají jako oběť. Necht' Duch Svatý to nyní pro ně uskuteční. Ó Bože, dej to ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Mission-Zentrum
Postfach 100707
D-47707 Krefeld

telefon: 02151/545151
fax: 02151/951293

e-mail: volksmission@gmx.de
e.frank@freie-volksmission.de

<http://www.freie-volksmission.de>

Svobodná lidová misie
informační kancelář
Doubecká 556
Jahodnice
Praha 9 - Kyje, CZ-198 00

telefon: 281 931 729
e-mail: svobodna.lidova@post.cz

<http://www.svobodnalidovamisie.cz>

